

वाट पाहे साधना

हरवला असा कसा
परवाना सांग ना,
परतुनि तूं येशिल कधि
वाट पाहे साधना ॥ १ ॥

लंडनचा ऋतु हिरवा
बाँनमधिल धुंद हवा
पॅरिसचा रंग नवा
सोड आतां धाव ना ॥ २ ॥

बिकिनीतिल पोरींचा
गौर वर्ण युवतींचा
छंद तुझा बघण्याचा
आवर तव लोचना ॥ ३ ॥

वस्तुनिष्ठ अमेरिका
आवडली तुज जर का
विरहाचा तर धोका
मज लागे वंचना ॥ ४ ॥

रचना पिनाकपाणि

त्या तिथे पलिकडे

त्या तिथे पलिकडे तिकडे
माझिया प्रियेचे झोपडे ॥ धृ ॥

चिखल राड करिती पाय
जितीचा ओढा भरुनि जाय
वळणावर राकेने
पोर बसे नागडे ॥ १ ॥

दारावर यष्टी स्टॅण्ड
यात्रेकरुना रुचेल
पावसाचि सर येतां
आसऱ्यास सापडे ॥ २ ॥

तिथेच रिक्षा थांबल्या
टांग्यासवे धावल्या
स्टॅण्ड निघुनि जाय जो
सर्व पडे थोकडे ॥ ३ ॥

रचना पिनाकपाणि

इन्द्राणी

मऊ रेशिमी सॅटिन बिकिनी,
रंग बिरंगी नेसोनी
दौडत खिदळत, लाटा उधळत,
येई राणी इन्द्राणी
सागरतीरी रेतीवरुनी
मुरकत जाई अनवाणी
कमरेभंवती विळखा देउनि
चाले बिलगत मनमानी
अल्लड चंचल केस कपाळी
भुरभुरती तें वाऱ्यानी
चोळिचड्डुचे बंद डोलती
साथ तयांची तालानी
चकमकणाऱ्या किरणांनी
अन् खळखळणाऱ्या लाटांनी
खेळ मांडले लाज सोडुनी
आतुरलेल्या स्पर्शानी

रचना पिनाकपाणि

दादा वहिनीचा बोका

उघडतां दार मी समोर धावे नाका
मज आणुन द्या तो दादा वहिनीचा बोका । १ ।

ती आई पळाली पणतू बघण्यासाठी
सोपवून घर हे सारे माझ्या गांठी
हा बोका उरला मजला सेवेसाठी
तो गमावला तर काय कथूं मी लोका ?
मज आणुन द्या तो दादा वहिनीचा बोका । १ ।

धावले पकडण्या त्याला परसू दारी
बघतांना दमले शोधुन झुडुपे सारी
मुरगळून पाय मी झाले अबला नारी
दार झाकतां बोट चिमटुनी हाती आला पोका
मज आणुन द्या तो दादा वहिनीचा बोका । २ ।

ओकतो हागतो मुततो कितिदां बाई
हा उडी टाकुनी चिमण्या पक्षी खाई
अडवण्यास जातां झटकन पळुनी जाई
धाप लागुनी हृदयाचा ह्या चुकतो माझा ठोका
मज आणुन द्या तो दादा वहिनीचा बोका । ३ ।

माहेरी येउन सासुरवाशिण झाले
तुमचे ना माझे कवतुक त्याचे चाले
हा सागर तरुनी कशास येथे आले ?
अंत पाहतो छळण्यासाठी श्वशुर माझा तो का ?
मज आणुन द्या तो दादा वहिनीचा बोका ? । ४ ।

कवि :- पिनाकपाणि

एकसष्टावं वरिस लागलं

एकसष्टावं वरिस लागलं , तुज आते मेहुणी
यास्तव सुचली , आज मला गे , तुजसाठी लावणी

हा वृद्धपणाचा धाक तुला जरि , दाविल तो आंकडा
आरसा जवळ धर , ज्वानिची बहर बघ , सत्य ते सांग मग ,
दिसतो ना फाकडा
अजुन न सरला पहा गडे तंव , ज्वानीचा चौकडा
निरखुन पाहतां मराठमोळ्या , पुरुषांना गे , दिसशी तूं देखणी
यास्तव सुचली , आज मला गे , तुजसाठी लावणी (1)

कापले केंस जणुं , गवतावरुनी , फिरवला लॉनमोवर
कुरळे काळे केस मनोहर , त्याचि कुणा न येई सर , अजून काळेभोर ,
तुकतुकीत डोईवर

नथ बुगडी अन् नौवारी साडी , सारं जमलं बघ सुंदर
लावण्याची खाण पाहुनी , माझी विस्फुरते पापणी
यास्तव सुचली , आज मला गे , तुजसाठी लावणी (2)

बोलशी बहर , तंव मृदुलपणाची कहर , अन् हास्य तें मधुर
डॉक्टर मुलगी , मुलगा सलगी , तंव धाकामधि नवरा वागी ,
वाढली चतुर लेकुरं
हेवा वाटुन शेजारी , अन् घरकुल सारी , जळती बघ भरपुर
फिकाच पडतो स्त्रीगण सारा , तूं नेसतां शालु पैठणी
यास्तव सुचली , आज मला गे , तुजसाठी लावणी (3)

वाकून हांत धरि इंग्रजिभाषा , हांती जेंवी पडते तंव लेखणी
काव्याची अड्डत शैली , शब्दांची घेउन थैली ,
जणु शेलेने वर्षा केली , स्वर्गामधुनी झणी
तंव काव्याची रचना ही तर , साहित्यानें भरलेली छावणी
राजमहल जणु कंटीमधला , शोभशी त्यांत तूं मलिकांची राणी
यास्तव सुचली , आज मला गे , तुजसाठी लावणी (4)

कवि :- पिनाकपाणि

॥ आजचे कुरुक्षेत्र ॥

जैसा धृतराष्ट्र अज्ञानी ।
अंध तें मुसलमानी ।
मूषक तैसें प्रसवूनी ।
बहु जन्मले ।१।

पार्था सारथ्य श्रीकृष्णाचे ।
विषादी सार्थक जन्माचे ।
कां न मिळे जीवीं सध्याचें ।
बहुजन पंडितातें ।२।

अर्जुनविषाद नोहे जनतापक्षी ।
तरी सारथी न मिळे अनेक लक्षी ।
म्लेंछ गुंतले महीतळ भक्षी ।
कौरवा जैसें ।३।

उध्वस्तिली सहस्रावधि ।
पीर बैसले त्यामधीं ।
अवस्था टळे न कधी ।
देऊळांची ।४।

जैसीं पांडवें इच्छिली पांच खेडी ।
कौरवें म्हणितले न मिळे काडी ।
म्हणिते जन्मभूमी सोडी ।
तैसें मौलवीं ।५।

राष्ट्रद्रोही रक्षिते अल्पसंखी ।
अन्याय प्रगटे बहुजनमुखी ।
कैसे मिरविती राज्यपालखी ।
जाणो न ये ।६।

कां चेतविती पाताळवासी¹ ।
पुरवुनी धनसामुग्रीसी ।
करविती शिथिल भारतवासी ।
येशूसाठी ।७।

कां माठ भरिले तेलानी ।
ओढिले रथ उंटानी² ।
शमविली तृष्णा पैशानी ।
पीरांसाठी ।८।

जैसें बापूजी अवतरले ।
तैसे रामकृष्ण जन्मले ।
अखिल भारतियांची देउळे ।
तेथ होत ।९।

जेथ हिंदुमुस्लिमुखिस्तु नोहे ।
तयांची स्मारकें ऐसे पाहे ।
रक्षण होवावे यांचे कां हें ।
दुर्लक्षिताती ।१०।

बहुनारी बहुपुतपुत्री ।
तेथ दारिद्र्याची कात्री ।
सांगावे जोडुनि मैत्री ।
एकेन्यायीं ।११।

जो कारण बहुजनहितांसी ।
तोचि भला अशेष जनांसीं ।
नोहे परका अल्पांसी ।
न्यायधर्म ।१२।

म्हणवूनी अल्प दुर्लक्षिले ।
भले मिष्टांत्री पोखले ।
तेथ बहुजन हेटाळिले ।
तर्क नोहे ।१३।

हा द्वेष नसे पीरांशी ।
तोचि न घडे येशूपाशी ।
येथ राज्यकर्ता फांशी ।
उचित भासे ।१४।

नाटाळ जो राजकारणी ।
माथी विरोधमत लाठी हाणी ।
म्हणतसे पिनाकपाणि ।
अवधारिजो जी ।१५।

कवि :- पिनाकपाणि

¹ अमेरिकन्स

² अरब राष्ट्रांनी

सावधान !!!

नितम्ब पसरट , सपाट छाती , तिरळा डोळा , दांत पुढे
अंतरपाटा आड जानकी , बोहल्यावरती राम चढे
सावधान हा शब्द ऐकतां , पायीं लटपट घाम फुटे
ढेंगा टाकत पळतां पळतां , ब्रह्मचर्य तें त्यास पटे

कवि:- पिनाकपाणि

ही एकसष्टी

नको उगा गे आज सखे तूं होऊ कष्टी
सुहास्य वदने सामोरी हो आज तुझी ही एकसष्टी ।१॥

सुखसंवादे गेली वर्षे
विश्व देखिले संगति हर्षे
श्रावणी अमृतधारा बरसे
माधुर्याने फळे वाढली
जणु शबरीची बोरे उष्टी ।१॥

कष्ट सोशिले किती जीवनी
कुणि न पुसिले जरी या वनी
धुसपुस कधीहि नसे तंव मनी
आरोग्याची साथ मिळाली
अजुन न आली हाती यष्टी ।२॥

नव्हते पूर्वी संवादास्तव
अबोल जरि तूं होते वास्तव
घडल्या घटना अनेक त्यास्तव
बोल सखे तूं गुलगुल कार्नी
सांग सुखाच्या घडल्या गोष्टी ।३॥

पिनाकपाणि

Wedding Vows –

You are not self-centered,
Neither am I.
You are like planet earth
Revolving in my sky
(Woman: I am like planet earth
Revolving in your sky.)

I am a poem
You are the poetry
(Woman: You are a poem
I am the poetry)

I am the soul
within your body.
(Woman: You are the soul
within my body)

Let's join hands
And be my only wife
(Woman: Let's join hands
I'll be your wife)

For ever lasting loving,
And happy family life.
Stand besides me,
Solid like a rock,
And present to the world
An exemplary wedlock.

Pinaakpaani

Heavenly Happiness.

Going down the street during my morn-
ing walk,
Saw a little girl playing in a neighbor-
hood park.

She didn't think that I was a stranger,
Was not frightened with my dark skin color.
Smiled and blew a kiss in an affectionate way,

Gave heavenly happiness and made my day.

What was my religion? What was my name?
Country of my origin or any devilish fame?
What was my gender and what was my age?
Never crossed in the mind of that innocent sage.

Waved and smiled but never ran away,
Gave heavenly happiness and made my day.

Her eyes were telling love thy neighbor.
With peace on earth the heaven is right here.
Her pupils were having absence of fear,
Was that the God that I should pray?
That gave heavenly happiness and made my day.

(Pinaakpaani) Ashok Basargekar

Guaranteed Ticket to Heaven

What a deal!!! You have a guaranteed ticket to the heaven

All you have to do is kill yourself and kill innocent seven.

More you kill the seat is more certain
But at least you have to do is to kill minimum seven.

He says,
Listen boys, girls, men, and women of all descent
Doesnt matter if you kill innocent
Not even necessary to use your talent.
All you have to do is to kill minimum seven.

Dont have to go to school of any kind
No need to serve poor, hungry or the blind.
Just go crazy out of your mind
All you have to do is to kill minimum seven.

Peaceful living with your neighbor
Cant bring joy and happiness forever
Hail to the misery of death and torture
All you have to do is to kill innocent seven.

Did he come from the heaven to tell this is true?
Just points at his book of lines very few.
Telling all people that his message is not new
All you have to do is kill innocent few.

(Pinaakpaani) Ashok Basargekar

Your fifty years.

Deepak Deepak pucker up your lips
Take a few sips and say Cheers!!
You have completed to day your fifty years.

You have earned your gray hair
with experience solid.
Show them with pride
now every thing is valid.
Gathered to support both of your sisters
You have completed to day your fifty years.

Look how proud are four of your nieces
Your support has given them smiley faces.
Sister in law and sisters show joy in their tears
You have completed to day your fifty years.

Your father has given you a key to success
Mothers love is always at your access
Let your son follow the pioneers
You have completed to day your fifty years.

(Pinaakpaani) Ashok Basargekar

आरती श्रीसत्यनारायणाची

मस्तकाची सीमा अन्तरिक्षासी
चरणांची युगुले पृथ्वीपाठीसी ।
शय्येसाठी शेष नाही आकाशी
ऐसा तुमचा महिमा नारद मुखासी ॥
जय देव जय देव जय नारायणा
सत्यस्वरूप दावा तव भक्तगणा ॥ धृ ॥

ब्राह्मणमुख झळके चेहरा ज्ञानाचा
वैश्यांचा विसावा विशाल छातीचा
कोट्यावधि क्षत्रिय जणु आकार बाहूंचा
श्रमिकांचे चरण तुझे मेळा शूद्रांचा
जय देव जय देव जय नारायणा
सत्यस्वरूप दावा तव भक्तगणा ॥ १ ॥

निर्मल मन जैसे शीतल चांदणे
सूर्याचे तेज दावी नयन कोंदणे
अग्निदेव मुखी इन्द्र हासणे
चैतन्य श्वासातुन नित्य वाहणे
जय देव जय देव जय नारायणा
सत्यस्वरूप दावा तव भक्तगणा ॥ २ ॥

मन मागे राही वेग उमगेना
दगडाहुन स्थिरता तरी का न भेटेना
पिनाकपाणि शोधे तुज राणा वना
जवळ सखा तूं रे अन्तरि असताना
जय देव जय देव जय नारायणा
सत्यस्वरूप दावा तव भक्तगणा ॥ ३ ॥

कवि पिनाकपाणि

मी सहज कॉल केला

सणा कारणा विना सहज मी आज कॉल केला
तुझी नि माझी प्रीत असे हे एकचि सांगायाला

मकर नसे संक्रांत नसे तिळगुळ वाटायाला
माघातिल शिवरात्र नसे फुलपात्र नसे हार गुंफण्याला
सणा कारणा विना सहज मी आज कॉल केला
तुझी नि माझी प्रीत असे हे एकचि सांगायाला ॥ १ ॥

फाल्गुन महिना धूलिवंदना नसे रंग पंचमी
चैत्र पाडवा गुढी उभी वा नसे राम नवमी
सणा कारणा विना सहज मी आज कॉल केला
तुझी नि माझी प्रीत आगळी हे एकचि सांगायाला ॥ २ ॥

नारद नरसिंहाच्या जन्मा नसे आज वैशाख
ज्येष्ठ पौर्णिमा आणिक नाहित वटाभंवति पोषाख
सणा कारणा विना आज मी सहज कॉल केला
तुझी नि माझी प्रीत खरी हे एकचि सांगायाला ॥ ३ ॥

आषाढातिल भक्तगणांच्या रांगा ही नाहीत
श्रावणधारा अजून नाहित करीत संगीत
सणा कारणा विना आज मी सहज कॉल केला
शपथ गळ्याची प्रेम खरे हे तुजला सांगायाला ॥ ४ ॥

भादवा म्हणावा तर श्री गणेश नाही आले
अश्विन महिना विजया दशमी सुवर्ण नच वाटले
सणा कारणा विना आज मी सहज कॉल केला
नसे विसरला प्रेमभाव हा तुजला सांगायाला ॥ ५ ॥

दीपावलि ना लक्ष्मीपूजन ना भाउबिजेच्या भेटी
कार्तिक नाही मृग ही नाही पडतील कधी का गांठी
सणा कारणा विना आज मी सहज कॉल केला
तुझी नि माझी प्रीत निरंतर हेची सांगायाला ॥ ६ ॥

पिनाकपाणि

लाजाहोम

वर :

तू निःस्वार्थी, मी निःस्वार्थी
आपण दोघे या संसारी

तू पृथ्वी मम अवकाशी
अखंड राहो तुझीच फेरी

मी कविता अन् तुझ्याच ओळी
तू वृन्दावन मी तेथे माळी

शरीर तू मी असे चेतना
स्वर होइन मी तू गाताना

विश्वंबर, तू त्याची माता
अग्नी साक्षी तू मी फिरता

वधु:

तू निःस्वार्थी, मी निःस्वार्थी
आपण दोघे या संसारी

मी पृथ्वी तव अवकाशी
अखंड राहो माझी फेरी

तू कविता मी त्यातिल ओळी
मी वृन्दावन तू त्याचा माळी

शरीर मी पण तुझी चेतना
स्वर होशी तू मी गाताना

विश्वंबर, मी त्याची माता
अग्नी साक्षी मी तू फिरता

कवि: पिनाकपाणि

पाणिग्रहण

तुझ्या बापानं चारदा पुसलं
माझं पदरात घे तू बाहुलं

पदरात घ्यायचं तू का बाहुलं
तुझ्यामाझ्या प्रेमानं सूत सारं जमलं

प्रेमच घेणारं प्रेमच देणारं
तुझं माझं प्रेम हाय हेच न्हाय का खरं

सागराला येउन आकाश जसं भिडतं
माझ्या अंगात घालायचं तू हाय कुडतं

तुझ्या बापानं दिलं असं न्हाय मिणतं
तू आकाशाची गंगा हे साऱ्याना कळतं

देवाची आण हाय शपथेवारी सांगतो
तुझ्यावाचून कोणी न्हाय संसारी पाहतो

कवि : पिनाकपाणि

गोट्या रे गोट्या

कृष्णाई येथे दूर वरुनि जी येते
हा सागरगोटा स्पर्श करुनि ती जाते

त्या तिथे दूरवरि खळखळणारे नाते
दगडावर दगडे किती फोडती माथे
घामाने चिंबुन ओलेती ती होते
या इथे शेवटी शांत सागरा मिळते

या शुभ्र रेतिकी शय्या तुजला आहे
तू जरी एकला पिता सागरा पाहे
निजवाया तुजला माता जवळी वाहे
स्वर्गीय सुखाचे मोल यावरी नोहे

पुसतील तुला ते निदिने रे सारे
असताना आम्ही निरोपास तूं का रे
देऊनि डाग तुज कृतघ्नतेचे वारे
फासून श्रेण पापांचे तुजवरि करतिल रे बावरे

तूं शांत रहा तूं सुखी रहा हे तव आंसू पुसते
अश्रू घेउनी शांत सागरी विलीन ती होते
पिताश्री सागर माता कृष्णा अद्भुत ऐसे नाते
सप्तसुरांच्या नादाने ती गोव्यासाठी गाते

पिनाकपाणि

मनाचा आरसा

तुझ्या अंगाशी चटके
पुण्यापापाचे फटके
तुझ्या मनाचा आरसा
खऱ्या खोव्याचा वारसा.
इतरां दिसेल तो कसा?
तुझ्या रूपाचा रे ठसा.
कोणी कांहीहि म्हणील
मन तुझा रे वकील.

पिनाकपाणि
